

СТУДЕНТСКА ИСКРА

Русе
26 септември 2008
година L

ВЕСТНИК НА РУСЕНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“

ФОТОРЕПОРТАЖ

Учебната година е открита

Аулата на университета беше изпълнена до предел със студенти (предимно първокурсници) и преподаватели.

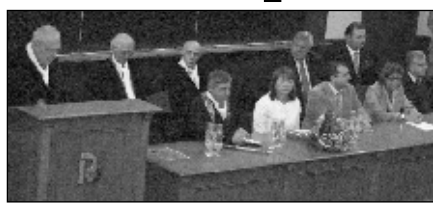
В празничния ден на откриването на учебната 2008/9 година сред гостите бяха и народните представители

Красимир Каракачанов, Силвия Алексиева, Рейхан Абликим, Борислав Българин (на снимката), както и Мария Димова – областен управител, Искрен Веселинов – председател на Общинския съвет – Русе, акад. Петър Кендеров – председател на ВАК и др.

„Ние сме стар, но и млад, непрестанно развиващ се и променящ облика си университет. Надявам се всеки от вас да открие и реализира своите най-важни очаквания и стремежи тук. И разочарованията да бъдат значително по-малко от положителните впечатления и оценки.“ – заяви в словото си ректорът на РУ доц. Хр. Белоев.

Приветствие от името на министър Вълчев поднесе Мария Фъртунова (поместваме го отделно)

С приветствени думи се обърна г-н губернатор Мария Димова, И. Веселинов, както и първокурсниците Цветелина Веселинова и Нели Атанасова – две от 10-имата студенти, влезли във вуза с максимален бал.

Зам.-ректорът по научното и кадровото развитие доц. д-р Ангел Смикаров обяви имената на 19 преподаватели и докторанти, удостоени през учебната 2007/8 г. с научни звания и степени.

Водещ тържеството беше доц. д-р Борислав Ангелов – зам.-ректор по учебната работа.

ше открит Център за докторанти...

... а студентите доуточняваха разписа на учебните си занятия. СИ

След тържествената част бе-

ЗА ТРЕТИ ПЪТ

7 наши града се включват в Европейска нощ на учените

На 26 септември Русенският университет ще се включи за трети път в Европейската нощ на учените. Наши партньори ще бъдат колеги от София, Пловдив, Варна, Стара Загора, Сливен и Добрич. Целта на Европейската нощ на учените е да бъде популяризирана дейността на научните работници от целия Европейски съюз. Акцентът на тазгодишната проява са областите **Химия, Биология и Екология**. В програмата са включени:

* **Изложбите** „Животът на учените по време на работа и отдих“ и „Хубава си, моя горо!“ (от 23 до 26 септември, фойе на корпус №2), както и съпътстващо гостуване на отдел „Природа“ при Регионален исторически музей-Русе (фойе на ректората) и на служба „Паркстрой“;

* **Хепънинг** „Екологията на въздуха, водата и почвата – в ръцете на учените“, като са планирани разговори на тема „Въздухът, водата и почвата – естествени източници на шастие“, презентация за учени, посетили живота си и творчеството на изследвания в областта на химията, биологията, екологията; дегустация на екологични храни и напитки (26 септември, от 11 до 17 часа в Корпус №2);

* **Музикално-развлекателно парти с учените** (ресторант „Рига“).

УРОЦИТЕ

За морала в науката

В българската история са твърде малко примерите, когато някой доброволно се отказва от пост, слава, почести, преценявайки, че има друг, по-подходящ от него, или че ситуацията изисква да направи точно такава стъпка: Петър вижда у брат си Асен по-дейната, по-борбената фигура и му дава предимство при възцаряването в Търново; определеният за главен апостол в IV революционен окръг Панайот Волов преценява, че Времето изисква ръководител с друг темперамент и отстъпва пред енергичния Гавраил Хлътов (Георги Бенковски); получилият мандат да състави кабинет Николай Добрев в името на гражданския мир отказва поста; депутатът Иво Цанев, несъгласен с провежданата политическа линия, доброволно напуска парламента – това истинско райско кътче... Вероятно в политиката има и други подобни примери за етичност, достойни за огласяване... Българската наука не стои встрани от това явление. По повод на Нощта на учените 2007 и 2008 се натъкнах на два факта. За това смятам за подходящ именно настоящият брой на СИ, за да споделя с читателите.

През 1904 г. реалния отдел на Русенската мъжка гимназия завършва Георги Каназирски. Продължава образованието си в Лайпциг. Четири години по-късно се завръща в България с диплома на химик и определението „ученик на проф. Артур Ханч“. През 1910 г. е избран за асистент по органична химия в Софийския университет. Когато в началото на 1920 г. е обявено място за доцент към Катедрата по неорганична и аналитична химия, Каназирски преценява, че би било по-подходящо

»3

НАКРАТКО

Вицепремиерът и министър на външните работи г-н Ивайло Калфин посети Русенския университет и обсъди с Ректора доц. д-р Христо Белоев стратегически въпроси за развитието на университета.

Поредна проява на инициативата „Заедно в планината“ е 3-дневният поход (20-22 септември) в Троянско-Тетевенския Балкан с изкачване на връх Васильов. Целите, които са си поставили организаторите, са да се даде възможност на деца и младежи с увреждания (вкл. и студенти от РУ) да се докоснат до Планината.

ПРИВЕТСТВИЕ

ДО ДОЦ. Д-Р ХРИСТО БЕЛОЕВ,
РЕКТОР НА РУСЕНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“

УВАЖАЕМИ ДОЦЕНТ БЕЛОЕВ,

Приемете поздравленията ми по повод настъпването на учебната 2008/9 година.

Висококвалифицираният преподавателски състав, широкият спектър от технически, хуманитарни, управленски и икономически специалности, както и съвременната материално-техническа база са в основата на добрата подготовка, която получават възпитаниците на училището.

Пожелавам ви и през новата учебна година да утвърждавате доброто име на РУ „Ангел Кънчев“ като еталон за модерно сътрудничество между науката, обучението и професионалната практика.

НА ДОБЪР ЧАС!

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ,
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ И
МИНИСТЪР НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

УЧЕНИ, РОДЕНИ В РУСЕ

Васил Тодоров Ковачев (1866 – 1926)

Един от най-заслужилите пионери на родното природознание е Васил Т. Ковачев, оставил голяма и светла дора в развитието на българската зоология, дал и приноси в проучване флората на нашата страна. За съжаление не са останали сведения за социалното и материалното положение на семейството, в което се е родил Васил Ковачев, нито дори за това, колко члена е наброявало то.

В свой очерк за В. Ковачев известният наш ентомолог проф. Кръстю Тулешков споменава, че в Русе е живяла известно време негова сестра, но също така, че когато към края на живота си тежко болният и безпомощен Ковачев се завръща в родния си град, там вече няма негови близки хора. Нищо не е споменато и за това какви връзки са поддържали братът и сестрата, когато и двамата са живели в Русе.

Васил Ковачев се дипломира в Новорусийския университет в Одеса през 1889 г. Той започва своята кариера като учител по естествена история във Велико Търново. Още от самото начало младият преподавател прави това, което по негово време вършат всички наши изтъкнати учители естественици. Наред с преподавателската си работа Ковачев събира материали за природонаучна сбирка, която да служи не само за онагледяване на уроците по естествена история, но и да се превърне постепенно в малък музей по природни науки. В тази дейност той е подпомогнат от някои свои будни ученици. Ковачев остава във Велико Търново само две учебни години, от 1889 до 1891, но още тук написва и публикува първите си три статии – две по ботаника и една по зоология. Първата му статия съдържа сведения за най-обикновените наши отровни растения, втората – данни за използването на известни растения от народната ни медицина, а третата дава познания за вредни насекоми, срещани се в Северна България.

На следващата година В. Ковачев е преместен по негово желание в Русе. Като учител в Държавната мъжка гимназия в родния си град той пак събира природонаучни материали за сбирка, която постепенно да прерасне в естественоисторически музей. За целта години наред Ковачев провежда ек-

скурзии не само в Русенски, но също така в Шуменски, Варненски и Търновски окръг. Успоредно с педагогическите той си поставя обаче и чисто научни цели.

Ковачев учителства в Русе до 1911 г. и за този период публикува 7 труда от областта на ботаниката и 16 със зоологическа тематика. Един от ботаническите му трудове съдържа данни за някои мъхове в България, а другите представляват приноси за опознаване на висшата флора на страната, най-вече на тази в Русенски окръг. Първият му зоологически труд през споменатия период е озаглавен „Материали за проучване на българската фауна“ и е отпечатан в „Периодическо списание на Българското книжовно дружество“ през 1894 г. В него се съобщават 26 вида бозайници, 99 вида птици, 8 вида влечуги, 4 вида земноводни, 11 вида риби и 69 вида насекоми. Това е вторият по ред фаунистичен труд, написан от българин, след този на Г. Христович от 1890 г.

Следващият зоологически труд на Ковачев е озаглавен „Материали по фауната на Русенска околия“. Той е отпечатан в „Годишник на Българското природоизпитателно дружество“ през 1898 г. В него има данни за 129 вида пеперуди със сведения за техните находища и месеците, през които са уловени.

Ковачев публикува научни трудове по ботаника до 1905 г., след което продължава да работи научно вече само в областта на зоологията.

Още като учител в Русе Ковачев започва да изпълнява мечтата си да напише ръководства, за да улесни тези, които искат да опознаят гръбначната фауна на България. През 1905 г. отпечатва като собствено издание в родния си град „Кратък определител за сладководните риби и земноводните в България“, а също така и два приноса за изучаване на земноводните и влечугите в България. Единият от тях е отпечатан в „Сборник за народни умотворения, наука и книжнина“ в София, а другият – в „Списание на зоологическо-ботаническото дружество“ във Виена (на немски език). В това австрийско научно списание Ковачев е отпечатал вече през 1903 г. свое съобщение за черногрдия хомяк в Русенско, а по-къс-

но (през 1906 г.) публикува отново в него статия за севернобългарското сляпо куче.

До 1910 г. той отпечатва на български език още няколко фаунистични приноса, в които съобщава за различни насекоми, бозайници, риби и земноводни в България, както и данни за останки от риби, намерени от него в скални пластове. През 1910 г. Ковачев отпечатва като собствено издание във Варна и труда си „Херпетологичната фауна на България“, част I.

В Русе Ковачев развива не само научна и преподавателска, но и организационна дейност. Още през 1900 г. основава Природоизпитателно дружество като клон на Българското природоизпитателно дружество, за чийто председател е избран. През 1902 г. този клон се обявява за самостоятелно дружество, като отначало негов председател е пак В. Ковачев, а по-късно – известният наш природоизпитател, чех по народност, Херменгилд Шкорпил. Русенското природоизпитателно дружество просъществува като самостоятелно дружество до 1907 година.

В началото на 1912 г. В. Ковачев е поканен от Министерството на народното просвещение да заеме длъжността инспектор по естествени науки в него. Приема, защото смята, че на новата длъжност в София ще има по-добри условия да екскурзира из цялата страна и да събере нови материали за подготвяната от него книга „Херпетологичната фауна на България“. Оказва се обаче, че инспекторската длъжност е свързана главно с канцеларска работа, което никак не се нрави на Ковачев. Ето защо той напуска този пост през 1914 г., като изказва желание да бъде назначен за учител в някой южнобългарски град. Ковачев предпочита това да е Пловдив, защото там се печата неговата „Херпетологична фауна на България“ – в издателската къща на Хр. Г. Данов. Ала тъкмо тогава в Пловдив няма вакантно място и поради това Ковачев е назначен за директор на гимназията в Хасково. На тази длъжност той престоява обаче само седем месеца, след което заема учителско място в Пловдив. В бившата южнобългарска столица Ковачев остава до август 1915 г. Точно тогава е отпечатан целият негов труд „Херпетологична

фауна на България“. В монографията си Ковачев съобщава 5 вида костенурки, 11 вида гущери, 12 вида змии, 9 вида жаби и 4 вида опашати земноводни. Обемът на книгата е 90 страници, като в нея са дадени определителни таблици и са отпечатани 13 фигури. Този труд на Ковачев остава дълго време настолна книга на учителите естественици, както и на всички, които се интересуват от земноводните и влечугите в нашата страна.

В Пловдив Ковачев написва и статията „Влечуги (Reptilia) и земноводни (Amphibia) в завезитите през 1912 г. земи“ въз основа на материали, събирани от естественици, които са взели участие в Балканската война. Тя е отпечатана в София през 1917 г.

Пребиваването в Пловдив е време на интензивна научна дейност на Ковачев, защото тук той продължава да работи и върху най-големия си труд „Сладководната ихтиологична фауна на България“, а написва и статия за рибите в р. Марица и нейните притоци, която е отпечатана доста по-късно, през 1921 г., в София.

През октомври 1915 г. Ковачев напуска Пловдив, за да заеме по покана на Министерството на народното просвещение учителско място във Висшия педагогически курсове в Кюстендил. Тук той остава цели 7 години, до април 1922 г.

Именно в Кюстендил коварната наследствена болест (сифилис) започва след по-осезателно да подклава организацията на Ковачев, което се отразява на неговите физически и умствени сили.

Независимо от това обаче той твори. Написва труда „Рибното население на река Струма“, отпечатан в София през 1921 г. Освен това Ковачев екскурзира със своите ученици, изнася и сказки, развива и друга културна дейност. През 1912 г. завършва труда си „Сладководната ихтиологична фауна на България“. Подготвя и друг труд с монографичен характер – „Бозайната фауна на България“.

За да може да отпечата „Сладководната ихтиологична фауна на България“, Ковачев решава да помоли Министерството на земеделието и държавните имоти да бъде назначен за инспектор по риболова. Молбата му е удовлетворена и на 5.IV.1922 г. той заема исканото от него място в София. Като инспектор по риболова обаче поради тежкото си здравословно състояние Ковачев не свършва почти никаква работа, но успява да реализира отдавнашната си мечта.

Окончателно завършеният голям негов труд

Александър Кирилов Дряновски (1879-1967)

Александър Кирилов Дряновски е роден на 22 юли 1879 г. в гр. Русе, където завършва гимназиално образование, а висше – естествени науки – в Софийския университет (1903). В гимназията негов учител по естествена история е известният природоизпитател Васил Ковачев, който го насочва към изучаване на пеперудите – една съвсем слабо позната дотогава група организми у нас. През студентството си Дряновски се запознава с бащата на българската ентомология – проф. П. Бахметев, под чието влияние окончателно определя своите интереси към изучаването на пеперудите и с чиято помощ отпечатва първите си приноси. Приблизително по това време се свърз-

ва и с най-добрите европейски лепидолтеролог проф. H. Rebel, с когото поддържа близко познанство и научно сътрудничество.

След завършване на висшето си образование в продължение на 9 години Дряновски учителства в I Софийска мъжка гимназия. От 1912 до 1922 г. е на работа в Централния земеделски изпитателен институт в София – във фитопатологичната секция и като началник на новооснованата ентомологическа секция. Участва в Балканската и Първата световна война. На два пъти е изпращан в Германия на специализация по приложна ентомология и пчеларство. През 1922 г. става уредник на Училищния музей към Мини-

стерството на народната просвета и работи в него до пенсионирането си (1944).

От 1949 до 1957 г. е привлечен към Дирекцията за минни и геоложки проучвания в София – да се грижи за палеонтологичните и геологическите сбирки.

Умира в София на 24.IV.1967 г.

Станислав П. АБАДЖИЕВ

НАУЧНИ ЗНАНИЯ

В русенския печат от края на XIX век

В Русенския периодичен печат след Освобождението се поместват статии, популяризиращи научните знания. В статията, отпечатана във в. „Славянин“ в

два последователни броя (10 и 11) от 1879 г. под наслов „Лавоазие и неговите заслуги по химията“, не само се дават биографични данни за Лавоазие, посочват се най-известните му и значими съчинения и научни приноси, но се противопоставя неговото учение на алхимичните възгледи на Солубах, френския лекар Рей и особено тези на Георгий Стал.

В списанията тази възможност е далече по-голяма. Едно от тези списания в края на 19. в., което и поради тематиката и

поради дълбочината и значимостта на публикациите заслужава внимание, е „Съвременен преглед“, обявено като обществено-научно литературно списание с редактор д-р Хр. Мутафов. В неговата първа година 1898/99 виждаме интригуващи заглавия. В раздела „Естествени науки“ са поместени „Еволюционната теория“ от д-р Е. Евелинг, „Единство на природата“ от проф. В. Фетер, „Миналото, настоящето и бъдещето на Вселената“ от Клайн и др.

В списание „Ученическа мисъл“ – №5 и 6 от 1890 г. прави впечатление статията от Петрана Динолова на тема „Физиологическо и психологическо обяснение на съновидението, застъпено в Теорията на Фройд, Шопенхауеровото свещане за съновидението“. В илюстрираното списание за ученици и младежи „Извор“ 1898 г. заедно с биогра-

фиите на видни писатели е публикувана биографията на Луи Пастър. В два преводни материала се дават сведения: в първата – за вулканите и земетресенията, а във втория – съобщение с интересни подробности за международния географски конгрес в Англия. В научния раздел са поместени няколко статии на Джон Лебок особено полезни за юношеската и младежка възраст – „Здравето“, „Развлечението“, „За четенето“, „Самовъзпитанието“, „Гражданствеността“, „Надеждата“. Явно, една от целите на редакторите е младите хора да научат повече за живота и делото на видни дейци на науката, изобретатели, откриватели. Именно с такава цел още в първата година от издаването са отпечатани биографични сведения за Томас Едисън, Йохан Гутенберг, Христофор Колумб.

Доц. д-р Иван ИВАНОВ

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ...

... за първи път думата *химик* се появява в българския печат през 1844 г. в сп. „Любословие“.

... в „Славянска философия“ Петър Берон посвещава специален раздел на химията.

... първият български учебник по химия – „Селскостопанска неорганическа и органическа химия – популярно написана за училищата и народа“, е съставен през 1871 г. от Димитър Енчев – учител в тогавашното русенско общинско трикласно училище.

... през 1894 година излиза „Методика на физиката и химията“ на Тодор Йончев (1859-1940) – първото методическо ръководство по химия.

... първото изобретение на българин-химик (Тодор Йончев) е термометър с удължена скала (1895).

... Стефан Огнянов е първият учител по химия в Русе с висше химическо образование, получено в Кралската чехка висока политехническа школа в Прага (1888) и със специализация във Висшето химическо училище в Женева. Първ български учител със специално химическо образование е търновецът Георги Смилов (1844-1915).

... първите български природознатели, писали по ботаническа тематика, са Анини Явашев, Стефан Георгиев и Васил Ковачев, а от областта на зоологията – Георги Христович и Васил Ковачев

... през 1901 г. е основано Българско химическо дружество.

... в името *Cytisus Kovacevii*, което видният ботаник проф. Йозеф Веленовски дава на нов за науката вид растение, е включена фамилията на учителя и изследователя Васил Ковачев (1866, Русе – 1926, Русе).

... във Висшето техническо училище в Русе (1945-1949) съществувала специалност „Индустрална химия“, а кандидат-студентите полагали три „встъпителни изпита“ – „Физика“, „Химия“ и „Литература“.

... българският писател белетрист, драматург и журналист Георги Иванов Марков (1929-1978) учи химия във Висшето техническо училище в Русе и във Висшия химико-технологически и металургичен институт в София (1952).

УРОЦИТЕ

За морала...

1» мястото да се заеме от неговия съученик Димитър Баларев, тогава учител в Русе, със сериозни интереси и постижения в тази област. Каназирски се отказва да подаде документи и... последва блестящата кариера на проф. Димитър Баларев.

Живодар ДУШКОВ

ФОТОФАКТ

Година наред площадката пред катедра „Екология и опазване на околната среда“ беше място, което се отминаваше. С общите усилия на студенти, техници, съ-

трудници, преподаватели от специалността и катедрата днес то се превърна в едно „райско кътче. Радостно е, че със засаждането на дръвчето Гинко билоба се дава знак не само за наме-

ренията на „стопаните“ да се грижат по поддържането на вече стореното, но и да положат понататъшни усилия по облагородяването на пространството, в което живеем.

СИ

УЧЕНИ, РОДЕНИ В РУСЕ

Васил Тодоров Ковачев (1866 – 1926)

2» „Сладководната ихтиологична фауна на България“ е отпечатан в „Архив на Министерството на земледелието“ на цели 142 страници през 1922 г. Тази негова монография е снабдена с грижливо изработени определителни таблици. Съдържа 78 сполучливи изображения на наши сладководни риби.

Междувременно болестта на Ковачев все повече подкопава неговите физически и творчески сили, оставането му на поста инспектор по риболова става невъзможно и затова на 1.1X.1923 г. той е уволнен.

На помощ на многозаслужилия свой колега в това тежко за него време се отзовават трима видни наши естествоведници, които добре познават неговата научна и педагогическа дейност.

Със застъпничеството на главния се-

кретар на Министерството на народното просвещение Александър Радославов, инспектора по естествена история при министерството Борис Ахтаров и праисторика от Народния музей, в София Рафаил Попов В. Ковачев е командирован като учител в Русенската мъжка гимназия, за да се грижи за създадената от него преди години богата зоологическа сбирка и за съществуващия при гимназията археологически музей.

С големи усилия тежко болният Ковачев успява да завърши последния си научен труд „Бозайната фауна на България“, отпечатан в „Трудове на Българския научен земеделско-стопански институт“ през 1925 г. Това сигурно е последната голяма радост за смазания от коварната болест човек.

Губещият все повече своите физиче-

ски и умствени сили Ковачев е уволнен на 15.1X.1925 г. от Русенската гимназия. Започва да води жалко съществуване, скитайки по улиците на родния си град немил и недраг, отбягван от всички поради своята болест. В. Ковачев изживява последните си дни в Русенската държавна болница, в която е прибран от съжаление от бивш свой ученик, който тогава е директор на болницата – д-р Хитров. Краят му настъпва на 3 август 1926 г. Неговите трудове още приживе са високо оценени от най-изтъкнатите наши учени природознатели. Той получава признание за своята научна дейност и в чужбина. За това говори фактът, че Ковачев е избран за член на известното Зоолого-ботаническо дружество във Виена.

Васил ГОЛЕМАНСКИ
и Димо БОЖКОВ

ПОЗДРАВЛЕНИЯ

СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЖУРНАЛИСТИ
Дружество в Русе
ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

Уважаеми колеги
от вестник „Студентска искра“,
господин Главен редакторе,
господин Ректоре на РУ „Ангел Кънчев“

Удоволствие и привилегия за членовете на Дружеството в Русе към Съюза на българските журналисти е да споделят 50-годишния юбилей на вестник „Студентска искра“, издание на Русенския университет „Ангел Кънчев“.

Добре познаваме и ценим изданията на отделните броеве през годините, носещи белег на професионализъм и възискателност. За повечето от нас те са и източник на сведения за личности и събития от живота на авторитетното висше учебно заведение в България и от обществения живот в страната като цяло.

Чест за нас е фактът, че през почти половината от тези 50 години изданието на вестника е непосредствено свързано с дейността на дългогодишния главен редактор Живодар Душков, член на Съюза на българските журналисти.

Приемете нашите благопожелания за продължаваща служба на вестник „Студентска искра“ в полза на градивното и за творчески иновации на редакционния колектив.

Председател на ДБЖ в Русе
(Ал. Недков)

Уважаеми колеги,

Честит юбилей на вестник „Студентска искра“! Нека още много по 50 години вестникът да пръска своята светлина сред академичната общност на Русенския университет „Ангел Кънчев“!

Тильо Тилев, главен редактор
на в-к „Пловдивски университет“

ОТЗВУК ОТ ПЛОВДИВ

Антология, с която могат да се гордеят
включените в нея автори,
Русенският университет и град Русе*

Момиче с гълъби. Чистота и нежност. Младост и романтика. И огън-слънце. Или може би до главата на момичето е луната на влюбените? Загадка. Загадъчност и реалност. Небесна недостижимост и земно притегляне. Така или иначе рисунката на Бисер Петков поражда първия трепет от корицата на литературния сборник „Трепети“. А от страниците извират нови – в стихове, рисунки, фотоси и др.

„Какво е сборникът и какво не е?“ – пита съставителят и редактор Живодар Душков при представянето на антологията на 22 май 2008 г. (Вж. „Студентска искра“, бр. 363, 25 юни 2008) и споделя замисъла, същността, уникалността. Ще си позволя през погледа на „чужди очи“ да го допълня:

• Антологията „Трепети“ е повод за гордост на Русенския университет

„Ангел Кънчев“, а и на град Русе;

• Тя издига престижа на вуза, показвайки нови страни от интелекта, таланта и културата на възпитаниците му;

• Тя разкрива различното и общото в духа на поколенията студенти;

• Тя е любов и магия, защото в антологията господства вечната магия на любовта;

• Тя е предизвикателство и пример на други висши училища, които нямат своя Алманах;

• Тя е свидетелство за ролята на един главен редактор – когато Главният е творец и е всеотдаен в работата си, той стимулира и магнетично привлича във вестника и други творци;

• Тя е богатство, което всеки възпитаник на Русенския университет (сегашен и бивш), както и всеки преподавател, вярвам, ще иска ад притежава. (Дано тиражът да е голям, за да стигне за

всички!).

• Посветена на 50-годишнината на „Студентска искра“, нейна рожба и еманация, антологията „Трепети“, заедно с юбилейния брой, е доказателство, че полу-век не значи полу-мъдрост, полу-истина, полу-лъжа.

Доц. д-р Дафина
НИНОВА,
бивш член на редакционната колегия
на в. „Пловдивски университет“

* Заглавието е редакционно, но е изведено от авторския текст

НА МНОГОЯ ЛЕТА!

„Най-светското парти“

Точно така може да се определи честването на рождения ден на ректора на РУ доц. д-р Белолев.

Независимо от отпускарския период, независимо от августовските жеги да го поздравят най-искрено по повод на 50-годишния му юбилей бяха дошли около 400 гости „от близо и далеч“. Трогнат,

юбиларят сподели, че възприема поздравленията и като уважение за институцията, наречена Русенски университет.

Снимките едва ли могат да представят цялата атмосфера на този ден, в който сякаш се повтарят приказките: „и аз бях там, и аз ядох, и аз пих, и аз се веселих“.

Живодар ДУШКОВ

ПРИСЪДЕНИ

Научното звание

ПРОФЕСОР

на д.т.н. Димитър
РАДЕВ

и ДОЦЕНТ

на д-р Борис
САКАКУШЕВ

д-р Кирил СИРАКОВ

д-р Яна ПОМЕТКОВА

и научната степен

ДОКТОР

на Александър
СТОЯНОВ

Гергана СТАНЕВА

Данко ТОНЕВ

Димчо КИРЯКОВ

Иванка АНГЕЛОВА

Красимира ЩЕРЕВА

Петя МЕСАРАБОВА

Теодор ИЛИЕВ

Тони УЗУНОВ

Цветелина

ХАРАКЧИЙСКА.

Честито!

НОВО

Пространството пред новия учебен корпус се разкраси с пластиката на Михайл Унгурану (Румъния) „Трон“ – символизираща престола на св. Константин-Кирил Философ. Тя бе изработена по време на Третия международен пленер по скулптора, проведен през лятото в Русе.

